

Underbilag 5 til Bilag 2.

ad Spørgsmaal 10. Hvorfor kan Danmark f. Eks. ikke sælge Skind til Tredieland mod Indførsel af Luksusvarer?

Dansk Pelsdyravl befinder sig for Tiden i en vanskelig Situation som Følge af svigtende Afsætningsmuligheder for Pelsskind. Produktionen af Pelsskind Verden over er i Stigning, samtidig med at mange tidligere Aftagerlande søger at lukke af for Importen af denne Luksusvare.

Dansk Pelsdyravl har først under Krigen antaget større Dimensioner. Produktionen af Pelsskind her i Landet var dog kun forholdsvis ringe under Krigen, idet Dyrene i vidt Omfang ikke blev pelset, men solgt som Avlsdyr til Nyoprettelse og Udvidelse af Farme. I 1943 var der saaledes ca. 2 000 Pelsfarme med en Bestand af ca. 44 000 Dyr. 1946 er Antallet af Farme steget til ca. 3 000 og Antallet af Dyr til ca. 329 000, hvoraf ca. 115 000 Hvalpe. Højkonjunktoren for den danske Pelsavl under Krigen bestod derfor ikke mindst i Handel med Avlsdyr, men de producerede Skind solgtes dernæst udelukkende paa Hjemmemarkedet og til saa høje Priser, at der kom til at mangle en naturlig Regulator af den stærke Udvidelse af Pelsdyravlen, der nu højst kan finde Afsætning paa Hjemmemarkedet for en Trediedel af Produktionen.

Produktionen af Pelsskind var i 1944—45 ca. 34 000 Stk., 1945—46 ca. 65 000 Stk. og 1946—47 130 000 Stk., hvoraf ca. 16 000 Sølvræve, ca. 90 000 Mink og ca. 22 000 Nutria. Det er saaledes navnlig i det sidste Aar, at den stærke Udvidelse af Pelsdyravlen giver sig Udslag i en tilsvarende stor Produktion af Pelsskind samtidig med forringede Afsætningsmuligheder. Der er Grund til at antage, at et betydeligt Antal Farme er oprettet uden fornøden Sagkundskab og uden Mulighed for at frembringe et Kvalitetsprodukt, der kan blive en Eksportvare, saaledes at en Sanering af dansk Pelsdyravl kan være paakrævet.

Pelsavlerne hævder, at det ikke er muligt at eksportere Sølvræve- og Minkskind mod Betaling i fri Valuta, medmindre Eksporten finder Sted til Priser, der ikke dækker Produktionsomkostningerne, og fra Avlerside ønsker man derfor Adgang til Eksport af Pelsskind gennem Varebytteforretninger mod Import af Luksusvarer, hvorved der kan opnaas højere Priser for Pelsskindene. Pengerigeligheden her i Landet muliggør saaledes, at der kan betales gode Priser for danske Pelsskind til Eksport, idet den importerede Luksusvare kan sælges her i Landet for en tilsvarende høj Pris.

Myndighederne har imidlertid været betænkelige ved at acceptere dette Princip, navnlig under de nuværende Forhold, hvor ethvert Forsøg maa gøres for at faa de bedst mulige Varer hjem for Eksporten. En Fremgangsmaade som foreslaaet fra Avlerside kan ogsaa medføre handelspolitiske Vanskeligheder, og Ordningen vil i øvrigt over for Udlandet være Udtryk for en Acceptering af den Betragtning, at danske Pelsskind er en Vare, som Udlandet kun importerer mod Betaling med andre i øvrigt uønskede Varer. Hertil kommer, at en Adgang for dansk Pelsavl til paa dette Grundlag fortsat at opnaa højere Priser end de Priser, der kan opnaas ved almindelig Eksport, vil medvirke til at forhale en paakrævet Sanering af dansk Pelsdyravl.

Endelig maa man være opmærksom paa, at saafremt der gives danske Pelsavlere Adgang til at eksportere Pelsskind paa dette Grundlag, vil andre Erhverv maaske med lige saa gode Argumenter kunne stille lignende Krav, hvilket kan faa til Følge, at disse Eksportgrenes Bestræbelser for at eksportere mod fri Valuta mindskes.